

L1 DOWN UNDER ORIGINALS 295 21 maart 2010 Arnold Rypens

- Kirsten

4:20 1. **Gloomy Winter's Noo Awa** (Tannahill) Plant Life
(>) **TANNAHILL WEAVERS** L64 2

Dit zijn The Originals bij L1 Radio met *Gloomy Winter's Now Away*, het is me het dagje wel om dat te zeggen! De Schotse *Tannahill Weavers* met een song van hun naamgever, de al even Schotse *Robert Tannahill*, 19de eeuwse local legend. Stond op de Weavers hun *Old Woman's Dance*-lp uit 1978 en wellicht *herkende* je daarin het hoofdthema uit de film *The Piano*, *geschreven* door Michael Nyman maar dus wel met die *Gloomy Winter* al dan niet bewust in het achterhoofd. *The Piano* was een *Nieuw Zeelandse* film en dat *treft* want deze aflevering Originals focust grotendeels op *down under*.

3:40 2. **Waltzing Matilda** (Paterson/Macpherson) E.O.
(/) **PETER DAWSON** L102b 2

Australische meester-tenor Peter Dawson en een klassieke Waltzing Matilda, *vooroorlogs* en heerlijk doorspekt met van die typische plaatselijke *bush-lingo*: billabong, coolibah, tucker bag, thoroughbred én waltzing matilda *zelf* wat de Australische benaming is van een over één schouder gebonden *knapzak*, typisch voor bush-balladeers in de Queensland outback. Waltzing Matilda is trouwens het *verhaal* van zo'n zwerver die betrapt wordt met een gestolen schaap in zijn knapzak en die, net wanneer de eigenaar hem wil klissen, de verdrinkingsdood boven gevangenschap verkiest. *Geschreven* in 1895 werd het lied pas in 1903 voor het eerst opgenomen (voor een commercial voor Billy Tea) door deze Marie Cowan.

2:15 3. **Waltzing Matilda** (Paterson/Macpherson) E.O.
(/) **MARIE COWAN** L102b 1

The Original Waltzing Matilda. *Of* dit de versie uit 1903 is durf ik - gezien de zuiverheid - te betwijfelen, maar dit was *wel* Marie Cowan, de

diva die het destijds voor het eerst opnam én populariseerde. Waltzing Matilda groeide uit tot een soort alternatief volkslied in Australië, in die mate dat er zelfs in *andere* songs naar verwezen werd, andere songs die *op hun beurt* populair werden én hun *eigen* original hebben. *And The Band Played Waltzing Matilda* is een anti-oorlogslied, geschreven na het zien defileren van een stel zielige oorlogsinvaliden, zonder benen teruggekomen van de slag bij Galipoli, op de *tonen* van Waltzing Matilda terwijl ze dus *zelf* niet eens meer kunnen *lopen*, laat staan *walsen*. *Bekend* van The Pogues, *geschreven* door Aussie legend Eric Bogle maar voor het eerst op plaat gezet door deze *John Currie*; naar *ons* gevoel (en wellicht ook naar dat van de auteur) op een iets te lichtzinnige wijze.

3:00 4. **And The Band Played Waltzing Matilda** (Bogle) M7
 (/) **JOHN CURRIE** L102b 3

Dit zijn Down Under originals bij L1 Radio met de oudste And The Band Played Waltzing Matilda, John Currie in 1975.

Laatst was er die controverse omtrent de authenticiteit van dat àndere Australische song-monument: *Down Under* van *Men At Work*, begin jaren tachtig #1 in Engeland, Amerika én Australië. "*Plagiaat!*" kopten de kranten, "*Gepikt!*" kwaakten de ochtend-DJs met hun sidekicks in koor. Wat bleek? Een klein stukje van de *fluitsolo* leent wat noten uit een plaatselijk kinderliedje en geen wonder: Down Under *gaat* over typisch Aussie-toestanden, de *tekst* is een soort catalogus van louter plaatselijke gebruiken en *dus* deed de fluitist van dienst zijn duit in het zakje, zich jammer genoeg niet realiserend dat er *copyright* rustte op het overbekende kinderliedje waaruit hij citeerde. *Kookaburra Sits In The Old Gum Tree*, zo heet het en als je dat voluit hoort is er wellicht geen mens die daarin op eerste gehoor wàt dan ook uit Down Under van Men At Work herkent. Probeer maar eens!

5. **Kookaburra Sits In The Old Gum Tree** (Sinclair) E.O.
ABC KIDS

Nou, iemand onraad geroken? Dit waren The ABC Kids, zoals alle zichzelf respecterende Australische kinderkoren met Kookaburra op het repertoire. *Wie* op die krantenredacties, *wie* in die ochtendstudios zou het

ene naast het andere hebben gelegd ter vergelijking? The Originals dan maar! *Dit* is de bewuste passage waar het over gaat: (het is voorbij voor je het weet). *Eerst* Men At Work:

6a. **flardje Down Under**

...en nu dat kinderliedje:

6b. **flardje Kookaburra**

Scheet in een fles als je't ons vraagt, *ware het niet* dat Greg Ham, de fluitist van Men At Work, in de officiële *video* bij Down Under, zijn bewuste passage speelt als ware hij *zelf* een Kookaburra-vogel in een Gum Tree. Tja, dan is het erom *vragen* natuurlijk.

3:00	7.	A Pub With No Beer (Parsons)	EMI
		GORDON PARSONS	L63a 30

Dit zijn The Originals bij L1 Radio, *Down Under* originals that is, met Gordon Parsons, auteur *en* getuige van het ware verhaal rond A Pub With No Beer. Een *ramp* natuurlijk op een continent waar afstanden gemeten worden in six packs! Die pub bestaat echt, in het plaatsje Taylors Arms bij Nambucca Heads; stond in de fifties een aantal dagen onder water door een overstroming en kon al die tijd geen bier schenken. Overigens bestaat er in Queensland, Australië een museum uitsluitend gewijd aan die Waltzing Matilda van daarnet, om maar te zeggen dat die Aussies hun songschat heus wel serieus nemen.

Nog uit Queensland: het plaatsje *Camooweal*, waar Ed Kuepper en vóór hem Slim Dusty over zongen.

4:12	8.	Camooweal (Cormack)	EMI
		SLIM DUSTY	AGA38

Camooweal van Slim Dusty, een soort Johnny Cash van Down Under en dat *treft* want vanaf nu staat *de man in black* hier centraal en niet alleen omdat ook hij down under *ligt*, zij het slechts 6 voet!

9. **Ain't No Grave Can Hold My Body Down** (trad) LoC
BOZIE STURDIVANT

Ain't No Grave (Can Hold My Body Down) is een reli-traditional, voor het eerst als *veldopname* gescoord door vader Lomax bij deze *Bozie Sturdivant* voor het Library of Congress in 1930. Het is ook van Odetta bekend, van Rory Block en nu ook van Johnny Cash; diens postume zesde American-cd is ernaar genoemd, al schijn hij Ain't No Grave vooral gekend te hebben van gospel revivalist Claude Ely in 1953.

Denk maar niet dat die zesde reeks American-opnamen, uitgebracht 7 jaar na Johnny's dood, haast per definitie uit *afleggertjes* moet bestaan, net zo min als dat je moet denken dat zijn songkeuze *evidente* originals oplevert. Zo is *For The Good Times* weliswaar geschreven door zijn (en onze) buddy Kris Kristofferson, de eerste die dat opnam was deze Bill Nash.

3:20	10.	For The Good Times	(Kristofferson)	Smash
		BILL NASH		L51 8
	11.	A Satisfied Mind	(Rhodes/Hays)	Starday
		RED HAYS		

Dit zijn The Originals bij L1 Radio, recht uit het graf *en* de zesde American-cd van Johnny Cash, een plaat die dan ook met recht en reden als zijn *muzikaal testament* mag worden aanzien. Zijn vrouw June Carter was net overleden en uit iedere song weerklinkt een welgemeend verlangen naar de dood. Na *For The Good Times* ("Don't look so sad, I know it's over, but life goes on and this old world will keep on turning") was er *A Satisfied Mind* ("When life has ended and my time has run out, my friends and my loved ones believe there's no doubt, but there's one thing for certain when it comes my time, I'll leave this old world with a satisfied mind"). Velen deden hem dat voor. Het is zelfs vreemd dat Johnny die songs nooit eerder *zelf* had opgenomen, wellicht altijd met het idee: *die* bewaar ik voor het laatst! *Wij* hoorden wie ze *eerst* deden! *Bill Nash* in *For The Good Times*, *Red Hays* in *A Satisfied Mind*.

En na Nanci Griffith (op *Other Voices, Other Rooms*) zong Johnny Cash nu ook *I Can't Help But Wonder Where I'm Bound* van deze Tom Paxton.

12. **I Can't Help But Wonder** (Paxton) Elektra
TOM PAXTON
- 2:27 13. **Last Night I Had The Strangest Dream** (McCurdy) Folkways
PETE SEEGER 13

Voor een anti-oorlogsliedje schoon en fijn moet je bij Pete Seeger en nu ook bij Johnny Cash zijn. Last Night I Had The Strangest Dream, een soort voorloper van John Lennon's Imagine.

Seeger, Paxton, Kristofferson, het zijn niet alleen *tijdgenoten* waar Johnny inspiratie vond voor zijn afscheidsbriefje, ook bij een (in zijn ogen) *jong ding* als Sheryl Crow. Redemption Day.

14. **Redemption Song** (Crow) A&M
SHERYL CROW

Sheryl Crow in The Originals, Redemption Song, lied van de verlossing. Als alle leed geleden is, is het dankbaar uitkijken naar het einde. Hank Snow's *I Don't Hurt Anymore* ontbreekt niet op het laatste appèl van Johnny Cash.

15. **I Don't Hurt Anymore** (Robertson/Rollins) RCA
HANK SNOW

Hank Snow in 1954 en *I Don't Hurt Anymore*, een titel die net zo goed op een doodsprentje kan. De *laatste track* op Ain't No Grave mag Johnny zelf doen;

- 2:55 16. **Aloha Oe** (Queen Liliuokalani) American
JOHNNY CASH 10

Aloha Oe (Until We Meet Again), verrassend en tegelijk hyper toepasselijk en zo zijn we weer waar we begonnen zijn: Hawaï ligt immers net zo goed *down under* als Australië én als Johnny Cash! Eentje om het af te leren: Hawaïaanse *Napua Stevens* was in 1949 de eerste met *Beyond The Reef*, gecoverd van Crosby tot Presley.

2:40 17. **Beyond The Reef** (Pitman) Bell
NAPUA STEVENS 1102B 4

EINDAFK.

18. **The Plum Blossom**
YUSEF LATEEF